

Kuljin, kaartelin kylillä
yksinäni, vailla noita
tunnusmerkkejä hyviä,
joista nähdään silmäyksellä
onko mies ihan mitätön,
vaiko kunnan kansalainen.

Moni katseli kysellen,
kysellen ja kuulostellen,
onko miehellä mahikset
täyttää tarkoin vaatimukset,
josta kasvaisi lopuksi,
yksilö niin hyödyllinen.

Eihän sinkkuna sikiä,
yksin kasva poikasia,
on siis tehtävä tilaus,
varattava vaimon puoli,
joka synnyttää sopivat
tyttä ret ja poikalapset.

Siispä mestoille menoksi,
jospa vaikka onnistaisi?
Löydän tyttösen mukavan,
joka ollut käyttämättä,
on siis ehta ja siveä,
ilman miehen kosketusta.

Kohtasin sen sattumalta,
aivan summassa tapasin
neidon, muita kaunehimman,
immen kalpean, ihanan,
kainon, pienen, nöyränlaisen,
jonka perheeni emoksi,
otan kohta vierelleni.

Katsoin kerran, katsoin toisen,
katsoin kerran kolmannenki,
johan tuon sanoiksi saatoin,
tyttäreille tuumiskelin:
- Voiko olla noin sorea
ihmiseksi synnytetty?
Voiko olla noin ihana,
kuolevaksi tarkoitettu?
Voiko olla noin heleä,
eloon julmaan juurrutettu?

Immen löysin ihmeellisen

Kirjoittanut Oiva Pennanen

Kenties kohtasin unelman,
ihmeen suuren sattumalta?

- Jospa kertoisin sinulle
tunteet kuumat kummalliset.
Lemmen tuskani tuliset,
rinnan poltteen riuduttavan.

Impi kainosti hymyili,
silvät kutsui kaihoisasti,
mulle merkiksi säteili,
teki homman helpommaksi.

Jopa notkistin nikamat,
pistin polvet permannolle,
siihen neitosen etehen,
viereen immen ihmeellisen.

Käsi tarttuikin kätehen,
huulet lausui lausehia,
suuni silmukat sopersi,
kieli keksi kiemuroita,
sanaleikkejä somia,
runojakin lystikkäitä.

Immen saisinko omaksi,
kaunokaisen vierelleni,
elon taipaleen varalle,
perheen suuren saamiseksi?

Impi vaieten hymyili,
käänsi päänsä kallellensa,
sitten suullansa sanovi,
rusohuulin hurmaavasti:

- Toive turha tuo totinen,
ajatus niin kummallinen,
sitä en minä sulata,
enkä pohdi ponnekkaamin.
Minäkö vaimoksi tulisin,
surkealle supparille,
sulle raatamaan rajusti,
ääreen hellan heilumahan,
lasten purkuhun panisit,
mahan suuren kantajaksi.

Ehei, siihen en säkerry,
suostu en mä sellaiseksi
pirttihirmuksi pahaksi.
Luisen nyrkin nyrhimäksi,
äksyn miehen potkimaksi.

Sielun säilytän siveän,
aarten parhaan murtamatta.
Kaiken Luojalle palautan,
puhtaana kuin saadessani.

Mene siis, sinä mokoma,
muille maille vierahille,
jossa huorat on hupina,
portot vahtii porraspäissä.

Impi siiville solahti,
nousi tyttö lentimille,
oli enkelin näköinen,
täällä käynyt kääntymässä?

Katsoin kaiholla perähän
neito kaunis huiskutteli,
mulle miehelle nololle,
syntiselle saatanalle!